

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

LAI LATVIEŠU ĢIMENĒS IENĀK BĒRNIŅI!

Diemžēl latviešu skaits samazinās – dzimstība ir mazāka nekā mirstība. Tāpēc gribētos novēlēt, lai 2015. gadā latviešu ģimenēs pasaulē nāktu daudzi bērni, kuri tiktu audzināti par gudriem latviešiem – ar izpratni par savas zemes un tautas aizstāvību, ar drosmi cīnīties par atbrīvošanos no okupācijas un kolonizācijas, ar tiecību uz patiesu Kultūru un patiesām vērtībām! Pavērsim ceļu uz mūsu tautu jaunām, skaistām dvēselēm!

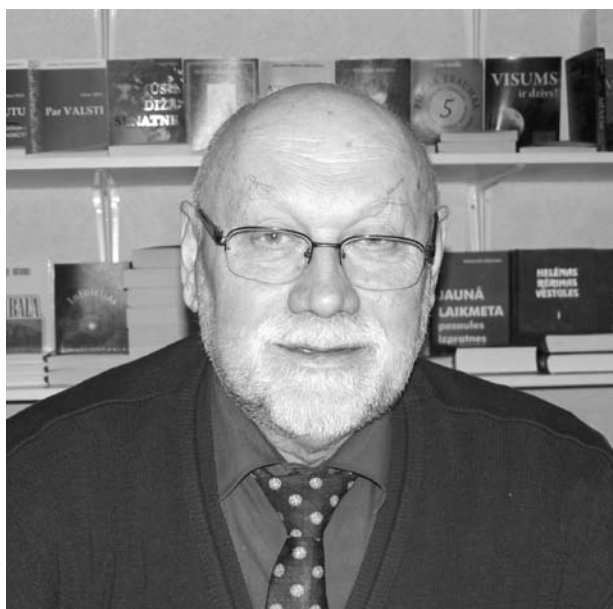
Imantam Keišam, kurš vada Latvijas Daudzbērnu ģimeņu biedrību, ir 7 bērni un šobrīd jau 10 mazbērni. Viņš veic pētījumu par demogrāfijas problēmām Latvijā un aicina “DDD” lasītājus, kuriem ir ko teikt par demogrāfijas jautājumiem, rakstīt uz e-pastu:

latvijas@daudzbearnugimenes.lv

vai piezvanīt viņam personīgi pa tālruni: 29144340.

Imants Keišs: “RUNĀJU TAČU PAR DEMOGRĀFIJU!”

Saruna ar Latvijas Daudzbērnu ģimeņu biedrības valdes priekšsēdētāju **Imantu Keišu**

BĒRNI NOBENDĒTO LATVIEŠU VIETĀ

DDD: Keiša kungs, kas jūs pamudināja veidot tik lielu ģimeni? Saprota, cik grūti ir izaudzināt un izskolot septiņus bērnus.

Imants Keišs: Nu, pirmkārt, atbildība par ģimeni un bērniem man tika iedēstīta, kopš šo pasauli atceros. Mans tēvs sēdēja Sibīrijas cietumos, vecmāte stāstīja, cik daudz mūsu dzimtā ir izšautu latviešu. Klausoties un

domājot par stāstīto, jau bērnībā nolēmu, ka apprecoties vēlos tik daudz bērnu, lai aizpildītu robu, ko krievi ir iegriezuši manā tautā. Nolēmu, ka izšauto un nobendētu latviešu vietā dzims jauni, spēcīgi latvieši! Šādu pretestību es spēju izrādīt pastāvošajai okupācijas varai. Lai gan es ar saviem septiņiem bērniem nespēju aizvietot visus savas dzimtas bojā gājušos, taču lielu daļu asinsradnieku, kuri bija gājuši bojā no okupantu rokām, tomēr aizvietoju, izaudzinot nākamos latviešus.

Savus septiņus bērnus, kuri piedzima manā ģimenē, protams, es audzināju latviskā garā jau no bērna kājas. Atceros, Reinim

nestāvi pie manas mājas – ej prom!”

DDD: Diemžēl vide Latvijā, īpaši lielākajās pilsētās, nav mainījusies – tā

“Nereti daudzbērnu ģimeņu locekļi ir daudz pašai dziedzīgāki, spējīgāki izturēt lielākas grūtības, varošāki mērķtiecīgāk izmantot savus līdzekļus.”

bija ap četriem gadiņiem, kāds krievs uz ielas viņam kaut ko paprasīja krieviski, bet puika stingri atbildēja: “Tu esi krievs, tāpēc

vēl joprojām ir krieviska. Bet kā jūs vērtējat šodienas situāciju ģimeņu jautājumā?

Turpinājums 4. lpp.

SAVĀDAIS LAIKS

Savādāks bij' šogad pavasaris,
Savādāka arī vasara.
Tāpat rudens citādāks ir bijis –
Bet vai Ziemai plakstos asara?

Tā būs dzintarlāse – Saules akmens,
Kurā iemiesota gada sirds.
Gan tur brīves alkas – naida asmens –
Pašā vidū zelta gaudi mirdz.

Un šis zelta mirdzums apsveiks Ausmu,
Pavasaris jauns kad modīsies.
Ienaid, tumsonība necieš Gaismu,
Tādēļ tie ar Tumsu projām ies.

Tā nu pasaule kļūst savādāka –
Aizvien naskāk Laika zīmes zib.
Mirdz jo spožāk Nākamības Bāka –
Niknāk tumsa tiltu nojaukt grib.

Bet tas nenotiks, ja būsim modri,
Ja mums dārziņā dīgs Gaismas grauds.
Jauno Laikmetu tad sveiksim moži,
Laiks šis savāda, lai nav mums drauds.

Seidzīte

*Līkšmus un gaišus Ziemassvētkus!
Lai Jaunajā gadā ikviens latvietis atrod
sevi spēku, drosmi un gribu cīnīties
par mūsu tautas brīvību!*

“DDD” un LNF

SOS palīdzība UKRAINAS ARMIJAI

Viesojoties pie ievainotajiem Ukrainas karavīriem, kuri ārstējas kādā no Rīgas slimnīcām, satikām Gati Priedi – cilvēku, kurš organizē ziedojumu vākšanu ukraiņu cīnītājiem frontē. Viņš ir viens no brīvprātīgās grupas “SOS palīdzība Ukrainas armijai” dibinātājiem un vadītājiem. Šai grupai vēl nav savs birojs, un šobrīd Ukrainas armijai nepieciešamās mantas tiek vāktas ar interneta starpniecību.

Ukraiņi cīnās arī par mums

Saruna ar brīvprātīgo grupas “SOS palīdzība Ukrainas armijai” aktīvistu **Gati Priedi**

DDD: Jūs vācat ziedojumus – nepieciešamās mantas – Ukrainas karavīriem. Kā cilvēks, kurš vēlas ziedot, var jūs atrast?

Gatis Priede: Internētā, gatis priede tiklos – gan facebook.com, gan draugiem.lv, kur ir izveidotas

domubiedru grupas “SOS palīdzība Ukrainas armijai”. Ja cilvēks nelieto internetu, tad ir jāsameklē kāds, kas to lieto, un jāpiesakās kādā no šīm domubiedru grupām.

DDD: Kā radās pati ideja vākt labdarību Ukrainas karavīriem?

Gatis Priede: Viss notika ļoti spontāni. Bija Maidans, sākās Krievijas agresija. Kāda paziņa mani iepazīstināja ar savu paziņu, kurš vairs nespēja izturēt, ka Ukrainā notiek tādas lietas, bet mēs neko nedarām.

Turpinājums 5. lpp.

Nākamais numurs jeb 2015. gada pirmais numurs iznāks 9. janvārī.

ESĪBA

(Pārdomas gadu skrejā)

Mēs nespējam ietekmēt saullēktu,
Un aizkavēt nevaram rietu.
Bet piepildīt dienu gan iespētu,
Lai vējā tā neaizietu.

Un katrs mirklis mums dāvātais
Auž dzīves audumā ziedu.
Bet izniekotais un zaudētais –
Vien atstāj neglitu dzietu.

Šis audums daiļš būs vai izkropļots,
Ir mūsu pašu vien ziņā.
Kaut arī dāsni mums viss ir dots,
Bet piepildīt doto – vien ciņā.

Nav viegla šī ciņa – ar sevi gan,
Bet to jau saucam par dzīvi.
Ja ceļa oļi zem kājām skan,
Tad zini – gars dauno par brīvi.

Tad sveicināsim mēs Rītausmu
Ar Rīta zvaigzni uz pleca.
Prom dzenot norieta nojausmu –
Jo nezūd pat izdegta svece.

Un svētsvinīgi ir jāizprot –
Šī Esības Varenā Gaita.
Ne mirkli laist vējā, ne izniekot,
Kaut mūžos daudz to – bez skaita!...

Steidzīte

VĒSTULE

MĪLAS CAURVĒJŠ – OKUPĀCIJAS SEKAS

Vilhelms Ļuta

žurnālists

Katras nācijas izdzīvošanu nosaka tās kodols – ģimenes. Jo stiprākas ir ģimenes, jo stiprāka ir tauta.

Atjaunotajā Latvijā ar šīs patiesības ievērošanu diemžēl nespējam izcelties. Vēl vairāk – ģimeņu veidošanā faktiski ir iestājusies krīze. Ja pirmskara Latvijā ik gadus salaulājās 16 tūkstoši pāru, tad tagad tikai 11 tūkstoši. Rēķinot uz 1000 iedzīvotājiem, agrāk ik gadus veidojās astoņas deviņas, tagad tikai piecas sešas ģimenes.

Ģimeņu skaits valstī strauji sarūk, turklāt tās paliek aizvien nestabilākas. Ja pirmskara laikā izšķīra 11% laulību, tad tagad 61%. Visos novados mīlestības caurvējš, protams, nepūš vienādi. Pastāv ievērojamas atšķirības. Ja, piemēram, Ķekavas un Saulkrastu novados no katriem 1000 iedzīvotājiem gadā noslēdz 7 laulības, tad Pāvilostas un Vārkavas novados tikai 3. Arī tieksme uz šķiršanos visur nav vienāda. Ja Alsungā un Ciblā izšķīrušos pāru nepārsniedz trešdaļu, tad Rēzeknē un Vārkavā šis rādītājs pārsniedz 80%.

Raksturīgi, ka ģimeņu veidošanā palielinās tā saukto internacionālo laulību īpatsvars. Te jāpiebilst, ka jauktās laulības parasti ir daudz nestabilākas nekā mononacionālās.

Pirms kara 93% latviešu precējās ar savas tautības piederīgajiem, tagad šis rādītājs nokritis līdz 80%. Maiņiņūšās arī Latvijas krievu paražas. Ja agrāk 79% krievu precējās savā starpā, tad tagad to dara tikai 57%. Katrs ceturtais krievs ģimenes veidošanai izvēlas latviešu tautības pārstāvjus.

Laulību degradāciju visspilgtāk raksturo dzimstības dati. Pirmskara Latvijā ik gadu dzima 35 tūkstoši bērnu, tagad tikai 20 tūkstoši. Šausminoši, ka pašlaik tikai 55% bērnu dzimst laulībā, pārējie ir tā saucamie “bastardi”...

Sabiedrības pagrimums, kas sācies ar okupāciju, turpinās. Un nekas nemainīsies, kamēr varneši neķersies pie okupācijas seku novēršanas.

KLŪSIM PAR LABI APMĀCĪTIEM KAROTĀJIEM!

Saruna ar Nacionālās frontes priekšsēdētāju Aivaru Gardu

DOMUBIEDRU KOPIENU TĪKLS PA VISU LATVIJU

DDD: *Tuvojas gadu mīja. Ko jūs novēlētu latviešiem Jaunajā gadā?*

Aivars Garda: *Jaunajā gadā latviešiem novēlu to pašu, ko iepriekšējos gados – beidzot mosties cīņai pret okupantiem!* Tas nav tā – gribi, cīnies; negribi, necīnies. Tas ir Dieva dots uzdevums – aizsargāt savu zemi. Un diemžēl mūsu laikraksts, tāpat arī “Radio Merkurs” un mums draudzīgās organizācijas, kā biedrība “Latvietis”, piedzīvo ļoti mazu atsaucību. Man patīk biedrības “Latvietis” devīze: “Latvieti, ja Tev ir grūti, atrodi to latvieti, kuram ir vēl grūtāk, un palīdzi viņam!” Bet arī uz šo aicinājumu – Leonards Inkins no savas pieredzes droši vien varētu pastāstīt – ļoti maz atsauca.

Manuprāt, nav bijis ne šis gads, ne iepriekšējie gadi tādi, kad būtu bijis iespējams apvienot latviešu tautu lielā skaitā. Svarīgi, ka mēs spējam apvienoties kaut vai mazās grupiņās, draudzīgās kopienās. Mācītāju valodā runājot, tās būtu draudzes, bet mēs šo vārdu nelietosim – teiksim: domubiedru vienkopas. Piemēram, biedrība “Latvietis” ir sava domubiedru vienkopa, kas būtībā arī ir par Latvijas atbrīvošanu no okupantiem, tāpat kā Latvijas Nacionālā fronte. Un tomēr kaut kādās

balsta, jāpalīdz – pēc biedrības “Latvietis” devīzes.

Nu, lūk, bet periods, kurā varēsim apvienot latviešu tautu vienā veselumā, nāks pēc ievērojamiem notikumiem, kas stāv priekšā mūsu planētai – visas planētas mērogā. Par to esam jau rakstījuši, bet mūs parasti šajos jautājumos neizprot. Mēs arī neuzbāžamies – vienīgi pasakām, ka tā būs.

KO NOZĪMĒ MĪLĒT GUDRĪBU UN MEKLĒT PATIESĪBU?

Aivars Garda: “Slepenā Doktrīna”, ko devuši Austrumu Mahātmās sarunās ar Blavatsku, ir lasāma jau kopš 19. gadsimta vidus. Tur tika atklāti ļoti daudzi Esības noslēpumi. Būtībā ar brīdi, kad tika izdota “Slepenā Doktrīna”, katram sevi cienošam filozofam vajadzēja nopemt cepuri, paklanīties un pateikt: turpmāk vairs nenodarbošos ar filozofēšanu, tas ir, pats vairs nemeklēšu jaunu patiesību.

DDD: *Nav otrreiz jāatklāj Amerika?*

A.G.: Jā, Amerika ir atklāta, un otrreiz tas nav jādara – pat dumji būtu kaut ko tādu veikt. Īstena filozofija ir patiesības meklēšana, bet, ja patiesību ir pateikuši tie, kas to zina, šajā gadījumā Austrumu Mahātmās, tad kāda vairs tur filozofēšana?!

DDD: *Vārds “filozofija”*

“Tātad tagad ir jāveido tāds kā mazu kopienu tīkls pa visu Latviju. Protams, šajā tīklā citam cits ir jāatbalsta, jāpalīdz – pēc biedrības “Latvietis” devīzes.”

niansēs mēs atšķiramies. Šīs nianšes ir ļoti svarīgas. Ja mūs saliktu vardarbīgi kopā, tā teikt, mākslīgi izveidotu vienu grupu, pieliktu klāt vēl trešo, nekas nesanāktu! Viss izjūktu.

Tas pats attiecas uz partiju dibināšanu. Mēs redzējam, cik sirsnīgi un neatlaidīgi Juris Lapinskis un Aivars Andersons mēģināja dibināt uz augstiem ideāliem balstītu partiju. Diemžēl nekas nesanāca, jo tādu cilvēku, ar augstiem ideāliem, ir maz. Pūļus var apvienot partijās, piesolot augstus amatus un citas izdevīgas lietas.

DDD: *Ja mākslīgi apvienotu organizācijas, kas ir balstītas uz augstākiem ideāliem, tad rastos strīdi?*

A.G.: Jā, sāktos strīdi, pavisam nevajadzīgi. Bet nelielas vienkopas jeb kopienas, kas ir savstarpēji draudzīgas, var paveikt lielāku darbu.

Tātad tagad ir jāveido tāds kā mazu kopienu tīkls pa visu Latviju. Protams, šajā tīklā citam cits ir jāat-

cēlies no grieķu valodas un nozīmē: mīlēt gudrību. Tātad īsts filozofs, nevis tukšs filozofētājs, mīlēs gudrību, patiesību, kuru atklāj “Slepenā Doktrīna”.

A.G.: Tieši tā. Turklāt 1920. gadā jau sāka iznākt Dzīvās Ētikas Mācība, kas arī nāk no šī paša Avota – tie paši Lielie Skolotāji jeb Mahātmās, kas sniedza “Slepeno Doktrīnu” ar Helēnas Blavatskas palīdzību, deva arī Dzīvās Ētikas Mācību jeb Agni Jogu ar Helēnas Rērihas un Nikolaja Rēriha starpniecību.

Atceros, man bija 30 gadi, kad pirmo reizi iepazinu Dzīvo Ētiku. Šajā Mācībā ir teikts, ka pienāks laiks, kad Dzīvo Ētiku un “Slepeno Doktrīnu” studēs institūtos, tā ienāks zinātnē, medicīnā, valsts pārvaldē, filozofijā un citās dzīves sfērās. Pie sevis rēķināju – tas ir teikts 20. gadsimta sākumā. Atmoda mums sākās 1988. gadā, tātad nu jau ir sācies tas skaistais laiks, kad visas valstis, visu valstu zināt-

“Dzīvās Ētikas Mācībā sniegto zināšanu nepieņemšana draud ar lielām kataklizmām.”

niskie institūti, kas nereti tiek finansēti no šo valstu slepenajiem dienestiem – vienalga, kas tos finansē, bet studēs Dzīvo Ētiku. Dzīvās Ētikas Mācības Autors teic, ka kaut vai lai ar lielgabaliem šauj uz Smalko Pasauli (uz to Pasauli, ko mēs neredzam, bet uz kuriem aizejam pēc tā saucamās miršanas), bet lai par to runājam, lai to atzīstam!

Vispār 90-tajos gados ļoti daudzi uzskatīja, ka ir lielo pārmaiņu laiks un, pametot visu (cits Baltkrievijā, cits tepat, Latvijā), aizbrauca dzīvot uz Altaju. Altajā ir paredzēta liela nākotnes celtniecība, un no turienes varētu sākties Jaunās Pasaules iedīģļi.

Iedomājieties – pagājuši jau vairāk nekā 20 gadi, bet nekas vēl nav noticis! Protams, mēs nedrīkstam vainot Augstākos Spēkus, ka viņi kavējas ar šo apvērsumu – tieši otrādi, katra kavēšanās liecina, ka Gaišie Spēki ir tik stipri, ka var vēl gaidīt un paglābt ļoti daudzas cilvēciskas dvēseles, kuras citādi šeit gluži vienkārši sadegtu. Tas nenozīmē, ka sadegtu krāsns uguni, bet sadegtu kādas slimības (tuberkulozes, vēža vai kādas jaunas slimības) dēļ.

Mūsu tautai šajā etapā ir jāparāda sevi kā tautai, kas grib būt ar savu valsti, ar savu pašcieņu – kas gata savu valsti aizstāvēt. Pašlaik no saviem tautiešiem to neredzam, izņemot mūsu avīzes lasītājus un atsevišķas kopienas. Kā varam, tā strādājam.

DDD: *Vēl mazliet saistībā ar Mācību. Vai, jūsu prāt, arī ārsti nav nonākuši strupceļā, neatzīstot Augstāku Pasauli? Un kāds būtu filozofu uzdevums*

mūsdienās – vai viņiem kā šķirai būtu jāizžūd, vai tomēr viņu uzdevums būtu kāds cits?

A.G.: Jūs man uzdevāt grūtu jautājumu. 90-to gadu sākumā iegādājās nekam nederīgu Maijas Kūles un Riharda Kūļa grāmatu “Filosofija”. Tā ir bieža grāmata, pāršķirstīju un neatradu neko par “Slepeno Doktrīnu” un Dzīvo Ētiku. Filozofs, kurš neinteresējas par šīm lietām, nav filozofs. Filozofs pēc būtības ir patiesības meklētājs. Tāds bija Sokrāts – patiesības meklētājs.

Patiesība nav mums tikusi dota kopš Kristus laikiem, kurš nāca piepildīt Mozus Mācību un sniegt jaunas zināšanas par Patiesību. Tagad Kristus Mācība ir sagrozīta, turklāt cilvēcei ir nepieciešamas vēl jaunas zināšanas. Mēs nezīnām, kāpēc dzīvojam, nezīnām, vai pēc tā saucamās nāves pārvēršamies tikai pīšļos, vai arī tomēr eksistē Neredzamās Pasaules. Tāpēc kārtīgam filozofam tagad būtu jāizstudē Dzīvā Ētika, “Slepenā Doktrīna” un par to jāstāsta audzēkņiem, studentiem. Lūk, tas būtu filozofa darbs.

Diemžēl filozofi tagad “atgremo”, gluži kā govīs, kaut kādas senas atziņas. Esmu diskutējis ar filozofiem, un diskusiju veids ar viņiem ir, apmēram, šāds – ja es pasaku, ka Dzīvajā Ētikā ir teikts tas un tas par reinkarnācijas jautājumu, filozofs atbild – nu, jā, bet pie Hēgeļa, Kanta, Kirkegora, Feijerbaha tā nav... Tad viņi min arī kaut kādus tagadējos krievu filozofus, kurus neviens nezina, nerunājot jau nemaz par latviešiem.

Turpinājums 6. lpp.

TAUTAS NACIONĀLĀ ĪPATNĪBA

Alfrēds

Ir pagājis neilgs laiks, kopš esam ievēlējuši jaunu Saeimu. Nevienam Labu darbu jaunie/vecie deputāti vēl nav paspējuši izdarīt. Saprotami – tiko kā ievēlējām. Bet nedarbus gan viens otrs Saeimas deputāts, spītējot “darba slodzei”, ir paspējis izdarīt. **V. Spolītis (Vienotība)** pieķerts dzērumā pie stūres, **A.Kaimiņš (Latvijas Reģionu Apvienība)** sarīkojis traci naktsklubā. **Saskaņas centra (SC)** Saeimas deputāta **I.Meļņikova ģimenes uzņēmums pieķerts elektrības zagšanā** (vēsta portāls “Pietiek.com”). Gan jau arī kādu noklusētu nedarbu kāds Latvijas

to finanšu līdzekļu izšķērdētāji (daži pat neskādē nolaisties tik zemu un zagst pašvaldības malku, citu padotie brauc vienlaicīgi ar vairākām mašīnām utt.)

Ilgi meklēju, kā precīzāk nosaukt šāda veida cilvēkus. Saukt viņus par Kangariem, tautas nodevējiem? To var un vajag. Bet – vai tas līdzēs? Tādiem viss jau ir pie sēžamvietas (pakaļ.....).

Gribu pateikt vienkāršiem vārdiem – tādiem, no visatļautības, čur... ir sakāpušas galvā un paralizējušas smadzeņu darbu. Un to vairs izārstēt nevar neviens ārsts, **pat pācien- tu pateicības dāvanas milošs**. Bet viņi savas kļū-

Vienkārši cīnīties par izdzīvošanu. Tas ir katra normāla Latvijas sabiedrības locekļa pienākums. Bet – vai ar to pietiek!? Protams, ka nē.

Ko tad Latvijas iedzīvotāji var darīt?!

Atbilde ir skaudra un skumja. Pagaidām neko. Jautāsi: kāpēc?

Tāpēc, ka Latvijā tautas pārstāvjiem vairs nepieņem drosme cīnīties par savām tiesībām (vecāka gada gājuma cilvēkos un vidējas paaudzes cilvēkiem (vecākiem par 35 gadiem) to iznīdēja padomju sistēma). Bailes, vienaldzība, verga sindroms un nevēršanās pašam kaut ko darīt kopējo interešu aistāvēšanai neveicina gadu desmitus ilgušās Komunistu kliķes sabradātā Latvijas tautas gara spēka atdzimšanu, kuru veiksmīgi turpina piekopt “Austrumu, Rietumu un dažu Latvijas pelēko kardinālu” koordinēto politisko partiju biedri/**afēristi**, un viņu **pakalpiņi** arodbiedrību, pensionāru un citu NVO vadībā. To droši varu teikt, jo neviens no arodbiedrību un pensionāru apvienību pārstāvjiem uz manu priekšlikumu sasaukt Latvijas pilsoņu kongresu un sarīkot Latvijā īslaicīgu brīdinājuma streiku (kā Latvijas tautas vienotības apliecinājumu) nav atsaucies. Acīmredzot viņiem ir vienalga, ka:

- Jūs maksājat nelikumīgi uzlikto obligātā iepirkuma komponenti (OIK),
- Jūs cīnāties par elementāru izdzīvošanu tirgotāju (kuri bieži precēm (pirmās nepieciešamības precēm, medikamentiem) nosaka nesamērīgi lielas cenas) skavās,
- Jūs ar pēdējiem spēkiem maksājat nodokļus, bet Latvijas visu

līmeņu amatpersonas tos tērē nelietderīgi/nelikumīgi uz nebēdu.

Ar Jūsu pašu piekrišanu (ja klusējat, tāpat piekritāt) Latvijas Šovmenu laiks veiksmīgi turpinās.

Domājiet paši. Neviens Jūsu vietā mūsu dzimto māju Latviju no **parazītiem** neatbrīvos.

Vienīgā cerība vēl ir uz Latvijas jaunatni. Varbūt jaunatne spēs iztaisnot savas muguras un atbrīvot Latviju no parazītu žņaugiem. Varbūt! Ja mīlēs savu Tēvzemi, ja saglabās tautas tradīcijas. **Jautāsi – kāpēc, varbūt?** Atbilde ir viena. **Ja Latvijas jaunatne spēs/vēlēsies saglabāt savu piederību tautai daudzsoļošu Globalizācijas kārdinājumu priekšā.**

Skan diezgan pesimistiski. Bet, labāk teikt skaudru patiesību nekā salkanus melus. Ja pagājušajā gadā latvieti simbolizēja Lāčplēša tēls (spēks) tad mūsdienās latvieti precīzāk raksturo Koalas lācis (nevairīgs, miermīlīgs, gatavs paciest visus pāridarījumus).

Tā kā aicināt Latviešu tautu aizstāvēt savas likumīgās tiesības, manu prāt, šobrīd ir bezjēdzīgi (to daudzi godīgi cilvēki ir darījuši neskaitāmas reizes), tad aicināšu Latvijas tautu vismaz izveidot **Kauna aleju**, kurā varētu izvietot Kangaru un tautas nodevēju glumo ģimju bareljefus un ļaut Latvijas iedzīvotājiem apmētāt šos bareljefus kaut vai ar pušķiem olām. Piemērotāka vieta tam varētu būt Pārdaugavā, gar pievadceļiem uz Uzvaras pieminekli.

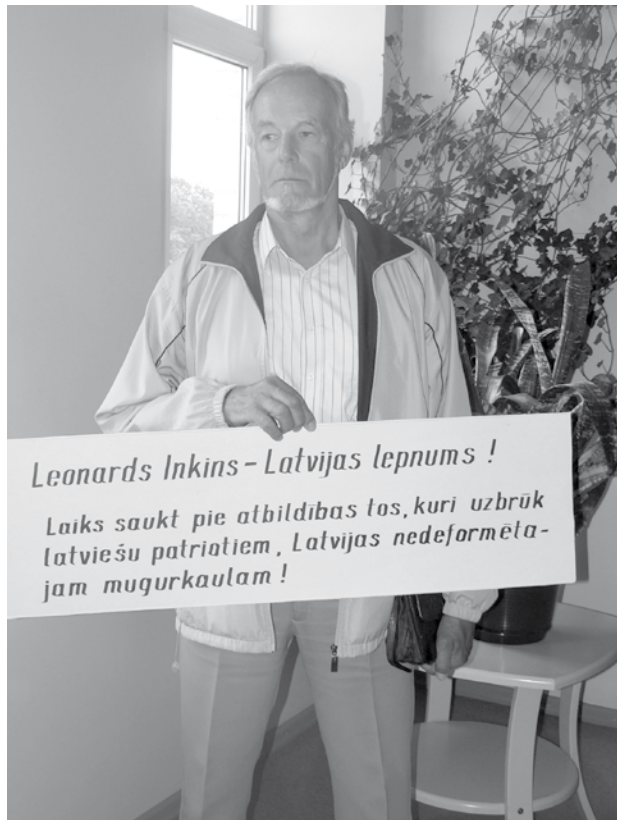
Starp citu, tas veicinās arī tūrisma un tā atbalstošo nozaru attīstību. Un to, pēc būtības, neviens nevar aizliegt. **Galū galā Latvijā taču ir demokrātija.**

KĀDĒL TIESĀ LEONARDU INKINU?

6. janvārī plkst. 10:00 Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu kolēģija (Rīgā, Abrenes ielā 3, 14. zālē) izskatīs kriminālietu, kas ierosināta pret biedrības “Latvietis” Pārstāvju sapulces priekšsēža vietnieku **Leonardu Inkinu** pēc **Krimināllikuma 78. panta otrās daļas**. Šī likuma norma paredz atbildību par darbību, kas vērsta uz nacionālā, etniskā, rasu vai reliģiskā naida vai nesaticības izraisīšanu. Tiesas sēde būs atklāta, tāpēc uz to var ierasties ikviens “DDD” lasītājs, lai atbalstītu nepatiesi apsūdzēto Leonardu Inkinu.

Kāds ir Leonarda Inkina “nodarījums”? Lieta ir saistīta ar Radio NABA raidījumu “Tēvijas Laikmets”. 2012. gada 29. martā Izraēlas vēstniece Latvijā Hagita Ben Jākova bija nosūtījusi vēstuli Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam Aināram Dimantam, sūdzoties par “Tēvijas Laikmetu”, Robertu Klimoviču un Leonardu Inkinu, kuri raidījumā sprieda par viņai netīkamām tēmām – aculiecinieks stāstīja par dažu židu izdarībām pret latviešiem. Izraēlas vēstnieces vēstules rezultātā raidījums tika slēgts. Pēc tam Leonarda Inkina internetā publicēja Hagitas Ben Jākovas vēstuli un (bez komentāriem) citātu no grāmatas “Padomju Savienības židu katķisms”, kura izdota Telavivā 1958. gadā. Lūk, tas Izraēlas vēstniecei ļoti nepatika – tik ļoti, ka notika vēl lielāka iejaukšanās Latvijas iekšējās lietās... un Drošības policija pret Leonardu Inkinu “uzbūra” kriminālietu.

Izskatās, ka Krimināllikuma 78. pantu Drošības policija izmanto par līdzekli, lai izrēķinātos ar patriotiskiem latviešiem. Pirms dažiem gadiem pēc šī panta tika safabricēta krimināllietā arī pret “DDD” veidotājiem par dekolonizācijas pieprasīšanu un vārda “žids” lietošanu. Tiesneši bija godprātīgi latvieši un mūs attaisnoja, bet kā būs ar Leonardu Inkinu, kurš ir uzminis uz varžacs pašai Izraēlas vēstniecei? Vai tiesnešiem pietiks dūšas nostāties taisnības pusē?

Uz pirmo tiesas sēdi Leonarda Inkina krimināllietā 2014. gada maijā bija ieradusies atbalstītāji arī ar plakātiem.

ATSAUKSME PĒC PUBLIKĀCIJAS

Jūsu avīzīte vienmēr ir ļoti interesanta un patiesa. “DDD” Nr. 23 man ļoti patika ārstes Guntas Rubines raksts “Lietu patiesā vērtība”. Ļoti labi rakstīts arī Andra Rubina publikācijā un arī visi citi publicējumi. Paldies!

Cieņā,
G.Bērziņa
Jēkabpīlī

KAM ESAM UZTICĒJUŠI ĀRLIETAS?

Rinkēvičs sabiedrības sejā ir iesviedis nekaunīgu izaicinājumu: “Esmu gejs un lepojos par to!” Sabiedrībai uz to ir jāreaģē, izpaužot protestu, jo klusēšana var tikt uzskatīta kā piekrišana.

Homoseksuālisma sērga (līdz ar pedofiliju) vērsas plašumā, arī zoofilija un nekrofilija. Šis novirzes ir bīstamas sabiedrībai gan no morāli ētiskā, medicīniskā, gan no demogrāfiskā viedokļa.

Labi, ka lielākā daļa sabiedrības vēl nav nozombēta ar šīm t.s. Rietumu “vērtībām”. Kaut gan zinātnieki nav atklājuši tādas izmaiņas hromosomās, kas liecinātu par iedzimtību un ASV psihiatri 60-tajos gados to svītrojuši no slimību saraksta, par normu to nevar uzskatīt, jo darbības ir pretdabiskas. Cilvēka ķermenī katrai orgānu sistēmai paredzēts savs darbs. Resno zarnu distālai daļai – taisnai

zarnai ar anālo atveri ir jāizdala feces, un tās nav paredzētas seksuālām darbībām. Homoseksuālistus vada kāre pēc lielākas baudas, un tas nav pieņemami fiziski un psihiski veselam cilvēkam.

Liels apdraudējums ir bērniem, jo pederasti savām izvirtušajām izpriecām arvien vairāk izmanto bērnus. Neticami, bet fakts – kādā Rietumvalstī ir pieņemts likums, ka, ja 12 gadīgs bērns labprātīgi piekrit seksam ar pieaugušo, tad pēdējam nav krimināla atbildība.

Aktivizējas arī zoofili. Tādējādi kāds šīs perversijas piekritējs Liepājā mēģināja izvarot kucīti. Kad tas pilnībā neizdevās, tad dusmās ieņēma dzīvnieciņa zarnās slotas kātu, nodūra un aizsvieda.

Ir dzirdēts arī par nekrofilēm, jo daži, strādādami morgos par sanitāriem, izmanto liķus. Ir dzirdēts sakām: “Tas nekas, ka gejs,

bet labi pilda savus tiešos ministra pienākumus.” Vai tiešām? Ar savu darbību un izteikumiem viņš ir izpauzdis savu politisko pārliecību, kas runā pret valsts nacionālajām interesēm!

Tā pirms pāris gadiem, būdams jau ārlietu ministrs, žurnālā “Ir” (11.16.11.2011.) intervijā saka: “Manuprāt, būtu mūļkīgi teikt, ka koalīcija ar “Saskaņas centru” būtu tā sliktākā.”

Pirms, apmēram, diviem gadiem Saeimas sēdē NA deputāts Dombrava izteica kritiku Rinkēvičam, proti, ka vairāk vajadzētu rūpēties par savu tiešo uzdevumu veikšanu un mazāk interesēties par *praidu*. Rinkēvičs piedalījās *praidā* gājienā un Vēmanes dārzā žurnālistam apsolīja, ka rūpēsies un virzīs jautājumu par homoseksuālistu tiesību paplašināšanu. Atbildot Dombravam, Rinkēvičs no Saeimas tribīnes bravūrīgi pavēstīja: “Ja mani kritizē

ekstrēma organizācija, tad esmu uz pareizā ceļa.”

Nezinu, ko Rinkēvičs saprot ar terminu “ekstrēms”, un kādas šī jēdziena pazīmes viņš konstatējis NA darbībā? (Patiesībā pats Rinkēvičs jau ir pārkāpis ekstrēmisma – tāpat galējības – robežu.)

Žurnālā “Sestdiena” (22.–28.11.2013.) intervijā R. Dzintars saka: “Domāju, ka gan “Vienotība”, gan ZZS ir cilvēki, kuri saprot, ka “Saskaņas centru” stratēģiski nedrīkst laist pie varas.”

Rinkēvičs ar savu stāju un izpauzumiem ir apkauojis Latvijas valsti un sabiedrību, arī starptautiski, un viņam ir jādemisionē!

Biruta Gereiša
Ārste, pensionāre

P.S. Paldies profesoram Rubīnam par interviju un atklāto vēstuli Rinkēvičam, par Rinkēviča darbības nosodījumu.

B.G.

LAI LATVIEŠU ĢIMENĒS IENĀK BĒRNIŅI!

Turpinājums no 1. lpp.

Imants KeiĶs: Darbojos Latvijas Daudzbērnu ģimeņu biedrībā jau kopš tās dibināšanas dienas – kopš 1989.gada 9.marta. Tā bija viena no pirmajām, kas bija orientēta uz ģimeņu morālo un sociālo aizsardzību. Šajos abos aspektos ir ļoti liels spiediens no sabiedrības puses. Un man ir neizprotama notiekošā mentalitātes maiņa, jo mentalitāte – latviešu gars – gadu tūkstošos, daudzus gadsimtus tika veidots tā, ka ģimene un dzimta ir sociālā aizsardzība, balsts un drošība. Dzimta rūpējās par visiem ģimenes locekļiem visos vecumos, sākot jau no dzimšanas un beidzot ar miršanu. Bet pēdējā gadsimtā, varētu teikt, pat pēdējās desmitgadēs notiek ģimenes vērtības un nozīmes devalvācija. Jaunā inovācija ir tāda, ka valsts vara iejaucas, ka, lūk, tā varēs par visiem parūpēties labāk, nekā ģimenes pašas to spēj.

DDD: Kā tas izpaužas?

I.K.: Ar pensijām, pabalstiem u.tml. Agrāk zināja, ka vecumdienas nodrošinās bērni, bet šobrīd to apņemas valsts. It kā jau viss būtu labi un skaisti, bet tie, kas tevi baros, ir jāizaudzina!

DAUDZBĒRNU ĢIMENU PAŠAIZLIEDZĪBA

DDD: Šķiet, lielie nodokļu maksājumi ļoti apgrūtina pilnvērtīgu bērnu audzināšanu un izskološanu.

Imants KeiĶs: Jā. Saprotiet, ģimenē izaug šis

kad “taisijām tos bērnus” – kāpēc gribi tagad parazitēt uz citu rēķina? Tā saka, teiksim, vecpuišis un vecmeita. Un tiek adresēti visādi apvainojumi, liekot saprast, ka droši vien esi dzērājs u.tml.

Diemžēl tas, starp citu, ir dziļi iesakņojies mūsu tautas pārliecībā un izpratnē – jo vairāk bērnu, jo sliktāk tādas ģimenes dzīvo. Bet apstākļi, ka ir nelabvēlīga sociālā vide, vēl nenozīmē, ka nelabvēlīga ir arī morālā puse. Taču, visu to sajaucot kopā, pasaka – jūs esat plenči un dzērāji. Pavisam pretēji! Pētījumi ir pierādījuši, ka vidējais izglītības līmenis daudzbērnu ģimenēs ir lielāks nekā pārējās ģimenēs.

DDD: Par kādu naudu tad šīs ģimenes izskolo savus bērnus?

I.K.: Nereti daudzbērnu ģimeņu locekļi ir daudz pašreizējāki, spējīgāki izturēt lielākas grūtības, varoši mērķtiecīgāk izmantot savus līdzekļus. Par to liecina arī fakts, ka dažu Latvijas pašvaldību teritorijās neviena ģimene ar pieciem un vairāk bērniem nav nelabvēlīga.

CIETUMNIEKS DĀRGĀKS PAR BĒRNU?

DDD: Tātad jūs vēlaties uzsvērt, ka pašreizējā sistēmā, lai mēs saņemtu pensijas, ir nepieciešami nodokļu maksātāji?

Imants KeiĶs: Tieši tā. Dzīve rit uz priekšu, un, kad tās ģimenes, kas iegulda visus savus spēkus, daudz ko pieciešot, izaudzina bērnus, kuri

mums vēl pārmet, ka mēs – daudzbērnu ģimenes – gribam parazitēt uz tautas rēķina?!

Ja mēs tādi “divaiņi” būtu daudzi latviešu tautā – viss būtu labi, bet izrādās, ka šīs “divainības” jau tiek izskaustas pašā saknē. Ja “attīstītā sociālisma” laikos piecu un vairāk bērnu ģimeņu Latvijā bija virs trim tūkstošiem, tad šobrīd ir tikai daži simti.

DDD: Tas ir, valsts pavisam neaizsargā bērnus – viņu piedzimšanu un izaudzināšanu?

I.K.: Tā es uzskatu. Nesen uzrakstīju Ieslodzījuma vietu pārvaldei vēstuli – sakiet, lūdzu, cik Latvijas valstij vidēji izmaksā viens cietumnieks? Atbilde – 600 eiro mēnesī! Tikmēr pabalsts vienam bērnam ir 11 eiro. Nu, ziniet, gandrīz 55 reizes vairāk rūpējas par cietumnieku nekā par bērnu.

DDD: Turklāt ir būtiski paraudzīties vēl uz kādu aspektu – kāds cietumos ir etniskais sastāvs? Latviešu tur ir... labi, ja 20 procenti. Pārējie ir tie, kurus dēvē par okupantiem, kolonistiem...

I.K.: Jums ir taisnība, un arī par to esmu rakstījis Ieslodzījuma vietu pārvaldei – kādā valodā tur viss notiek? Ja tur notiek pārraudzināšana, vai tiek sagatavoti cittaunieši arī darba tirgum, lai sabiedrībai nebūtu problēmu arī turpmāk? Atbildēja, ka tas ir Izglītības ministrijas kompetencē, kā un ko mācīt, bet viņi stāv malā un neko par to nezina. Lietvedība cietumos notiekot latviešu valodā. Nu, tā ir tikai tāda “atšaudīšanās”!

DDD: Šim kontingentam ir pilnīga necieņa pret latviešu valodu, par mūsu tautas kultūras vērtībām pat nerunājot. Un tādus parazitētus mēs uzturam un barojam!

I.K.: Mani jaunākie dēli mācījās Rīgas Kultūras vidusskolā japāņu valodu, es biju Vecāku padomes priekšsēdētājs, un direktore saka – tev ir privāta māja, vai nevari paņemt dažus japāņu studentus, kuri te uz gadu atbrauca, lai apgūtu latviešu valodu? Jau pirmajā vakarā pie vakariņu galda sāku mācīt – te ir tēja, maize, dakšiņa u.tml. 11. aprīlī viņi atbrauca un 30. jūlijā nolika valsts valodas eksāmenu, iegūstot trešo kategoriju. Atlikušo laiku strādāja “Latvijas Finieri”.

PĒC SAVAS DABAS VIŅI IR FAŠISTI!

Imants KeiĶs: Japāņi vēl pēc pieciem gadiem atbrauca, un visi skrēja skatīties, ka viņi dokumentus

viesnīcā aizpilda latviešu valodā un runā latviski. Reiz, ēzdami vakariņas, japāņim Kentam jautāju – nu, kā tu tur tajā Bolderājā jūties, vai runā latviski? Viņš saka – nē, tur visi ir krievi. – Bet krievu vārdu kādu zini? – Nē, neko es nesaprotu, bet viņi tur runā kaut ko uz burta “b” un par māti.

Latviešiem nav šādu vārdu, tāpēc mēģināju aplinkus kaut kā paskaidrot, ka “b...” ir pērkama sieviete, bet par māti... tas cilvēks teic, ka ir bijušas seksuālas attiecības ar tavu māti. Kents nosarka kā biete, viņam sāka tecēt sviedri, deguns bija šķīvi, un viņš zaudēja valodu uz 10 minūtēm. Pats apmulsu no šādas reakcijas. Pēc britiņa viņš pacēlis galvu jautāja – kāpēc jūs, Iman-ta onkuli, par mani sme-jaties? Saku, ka nesmejos, bet teicu pilnīgu taisnību. Tad sekoja vārdi, pēc kuriem es zaudēju valodu 10 minūtes, – bet, Imanta onkuli, viņi taču to teica, kad viss cehs dzirdēja! Saprotat? Japāņis nevar aptvert, ka publiski var kaut ko tādu pateikt! Un Rīgas ielās ir šāda krievvalodīgā pūļa daļa, kas tā vien runā!

DDD: Jo mēs viņus vēl neesam pavisam likumīgi aiztransportējuši aiz Zilupes robežas...

I.K.: Vārdi par pērkamo sievieti un par māti ir visa viņu valodas prasme, bet mums iestāsta, ka krievu bērniem ir jāmacās savā dzimtajā valodā. Ja šim kontingentam literārā krievu valodā liktu veikt kaut kādus darbus – tas to nesapratīs. Un, ja runājam par krievu kultūras aizstāvēšanu, tad kurš no viņiem ir bijis, pieņemsim, krievu teātri? Domāju, gandrīz neviens. Viņi ir tie, kuri ar buldozeru izstumti uz ielas un blāuj, ka vajag krievu valodu. Īstenībā krieviem būtu jācinās, lai viņu pašu tautieši apgūtu savu valodu un kultūru – īsto kultūru! Taču viņi pēc savas dabas ir fašisti...

DDD: ...kuri ir ienākuši mūsu zemē un apspiež

mūsu tautas tiesības uz pašnoteikšanos – tiesības uz viņu padzišanu.

I.K.: Un es uzskatu, ka krievu valoda nav sliktāka par citām valodām, bet “krievi” kas ir te, Latvijā, paši to nemāk.

DDD: Viņi runā surogāt-valodā.

MUMS IR TIESĪBAS UZ DEKOLONIZĀCIJU, BET...

DDD: Vai piekristat, ka krievvalodīgo attieksme pret mums ir mūsu pašu, latviešu, vaina – neesam nostādījuši šo jautājumu tā, lai mūs cienītu, paši arī pārāk daudz runājam krieviski?

Imants KeiĶs: Noteikti. Ienāk veikālā mazs bērniņš, kam deguns knapi pāri letei, un prasa – mņe hļebušku. Bet kāpēc tā pārdevēja nesaka: “Tā ir maizīte!”? Mums būs grūti, jo pie šīs demogrāfiskās situācijas nav viegli viņus izspiest. Neaicinu visiem būt karavīriem, bet katra tantiņa un pārdevēja ar la-bestību var iemācīt, un tad viņi sāks pavisam citādi domāt, un attieksme kļūs cita.

Arī tēvzemiešos bija Vladimirs Makarovs – krievs, kurš perfekti prot latviešu valodu, izprot vidi un ir noskaņots par Latviju. Kad 90-to gadu sākumā bija etniskie nemieri, kāda krieviete, kura pat neprata latviešu valodu, sižetā TV “Panorāmā” teica, ka visas nekrietnības, ko saņēmu-si no cilvēkiem, ir bijušas no krieviem, bet neviens latvietis viņai nevienu nekrietnību neesot izdarījis. Bet viņai esot ļoti sāpīgi, ka neprotot latviešu valodu, jo visu laiku ir bijusi darīšana tikai ar krievu valodu. Lūk, tādi arī ir krievi.

DDD: Jā, ir arī tādi. Atsevišķi izņēmumi, pa retam. Bet es tomēr nepiekrītu jūsu vārdiem, ka mēs viņus, krievvalodīgos okupantus, nevaram izspiest ārā no mūsu valsts. Mums ir pilnas tiesības, pat pie-

nākums veikt dekolonizāciju.

I.K.: Bez šaubām, bet paskatieties uz cipariem – kādu noziegumu valsts vara ir izdarījusi! Latviešu ģimenēs nedzimst bērni. Dabā nepaliek tukšumi – nebūs krievu, iebrāuks kurdi, turki utt. Tomēr tā ir tiesa, ka pārāk maz mēs uzstājam. Taču es uzskatu, ka viss ir jāsāk labdabīgi.

DDD: Protams, bez naida, bet ar taisnīguma apziņu.

I.K.: Mani aizskar arī uzraksti krievu valodā, lai viņi, lūk, saprastu. Bet kā gan cilvēks, kurš Latvijā ir nodzīvojis 40–50 gadus, pat vairāk, var nesaprast ne vārda latviski?! Un vēl viņš paziņo, ka viņam ir kauns no latviešu valodas – tas taču ir fašisms viņa dvēselē! Viņam ir kauns runāt pakļautās tautas valodā...

DDD: Tādus taču ir jāmet ārā?

I.K.: Jā, tieši tā. Var jautāt, kas ir fašisms? Esmu izlasījis Ādolfu – saprotat, par kuru Ādolfu runāju, –grāmatu, tur ir aprakstīta stratēģija tautas dzīves telpā un valodas izplatības areālā. Tad šobrīd dažai labai tautībai piederīgie ir it kā zaudējuši varu savā dzīves telpā, bet savas lielvalsts valodas areālu turpina uzspiest ar fašisma elementu. Pārējais jau ir taktika. Tādējādi tas ir simtprocentīgs fašisms.

DDD: Sarkanais fašisms – tā arī mēs bieži šo parādību dēvējam. Bet latviešiem nevajadzētu bažīties par to, ka pēc dekolonizācijas paliks tukša telpa un nāks kāds cits iekšā. Mēs kā tauta varam to nepieļaut...

I.K.: ...ja vien mēs vēl būsim kā tauta. Runāju taču par demogrāfiju! Raugoties uz cipariem, kļūst neomulīgi. Pie varas ir noziedznieki, tauta izmirst, un nekas latviešu tautas glābšanas labā netiek darīts.

Turpmāk vēl...

Intervēja
Līga Muzikante

SOS palīdzība UKRAINAS ARMIJAI

Turpinājums no 1. lpp.

Gatis Priede: Viņš pastāstīja, ka Lietuvā palīdzība Ukrainai tiek vākta ļoti lielā apjomā. Tad pie mums vēl pieslēdzās juriste Ieva Brante, un mēs nolēmām aizbraukt uz Lietuvu paskatīties, kā šīs lietas tiek darītas. Sapirkāmie nelielu ziedojumu un devāmies uz Lietuvu.

Šauļos rekrutēšanas centrā mūs sagaidīja Lietuvas armijas virsnieks. Viņš pastāstīja, ka Lietuvā divpadsmit pilsētās ir brīvprātīgie, kas savāc ziedojumus, un tie tiek apkopoti Šauļos vai Kauņā, no kurienes tiek vesti tālāk uz Ukrainu. Mēs brīnījāmies, kā radusies tik liela brīvprātīgo aktivitāte, lai palīdzētu Ukrainai. Virsnieks, ar kuru tikāmies, atbildēja, ka viņiem ir laba Prezidente, kas ceļ patriotismu. Prezidente Gribauskaite bija uzrunājusi savu tautu, ka ir jāvēl Ukrainai palīdzība.

DDD: *Kāpēc Ukrainas armijai ir nepieciešama šāda palīdzība? Vai tad valsts to neapgādā?*

G.P.: No valsts puses armijai tiek apgādāta nepilnīgi. Pirms četriem mēnešiem bija pavisam slikts stāvoklis. Un, starp citu, savāktā palīdzība Ukrainā netiek atdota armijas daļās, jo viss, kas saistās ar valsti, tas parasti kaut kur paliek, līdz karotājiem nenonākot... nozūd, iztīrīgo-

nī, nekas tāds nav bijis – tas ir fenomenāli.

DDD: *Un tā tad – kāpēc nolēmāt, ka arī Latvijā ir jāpulcē brīvprātīgie, lai palīdzētu Ukrainai?*

G.P.: Pēc viesošanās Lietuvā pārņēma gluži tāds kā mazvērtības komplekss, jo šeit nekas nenotiek. Lietuvieši saprot, ka, kamēr Putins ir papēmis tādu kumosu kā Ukraina, kuru viņš nevar norīt, tikmēr Krievija netiks līdz mums, Baltijas valstīm. Kamēr Krievijā pie varas ir kāds, kuram ir iestāties pilnīgs trakums, nepalīdzēt ukraiņiem ir tas pats, kas nepalīdzēt sev.

Kad apzvanījām savus paziņas un sniedzām interviju “NRA”, sākās gluži stihiska pievienošanās mums. Mēs izveidojām slēgtas grupas internetā “facebook.com” un “draugiem.lv”.

DDD: *Kāpēc slēgtas?*

G.P.: Mēs nevēlamies kaut kādas diskusijas, kaut ko kādam pierādīt. Tādējādi pievienojas tikai tie, kas saprot, kam viņi ir pievienojušies. Mēs gribam strādāt, nevis diskutēt.

Lūk, viss sākās stihiski. Mums bija vajadzīgo lietu saraksts, tāpēc sākumā nolēmām, ka naudu nevāksim, ka tās būs jau gatavas mantas. Tomēr ir cilvēki, kuri vēlas ziedot naudu, lai mēs nopērkam nepieciešamo.

kārši sabotē. Tur ir daudz nodevības. Pēc kāda ukraiņu karavīra stāstītā, ir izplatīta tāda parādība, ka, piemēram, kādas armijas brigādes locekļu vārdi un uzvārdi nonāk Krievijas specdienestu rīcībā.

Nu, lūk. Mūsu palīdzības vākšana jau ir progresējusi tik tālu, ka nākamā krava šonedēļ tiks vesta jau pa taisno uz Ukrainu. Cilvēki kļūst arvien atsaucīgāki, nāk klāt jauni brīvprātīgie. Mums ir izveidojusies laba sadarbība ar Latvijas Ukraiņu kongresu, jo saņemam ziedojumus arī bēgļiem, ar kuriem savukārt nodarbojas šī organizācija.

Tāpat mēs kontaktējamies ar Renāra Putniņa un Pētera Apiņa nodibināto fondu, kurš sniedz atbalstu ievainotajiem ukraiņu karavīriem. Viņu pirmais mērķis ir palīdzēt karavīriem ar rehabilitāciju, otra ideja ir veicināt mūsu ārstu, ķirurgu došanos uz Ukrainu palīdzēt kolēģiem, lai iegūtu pieredzi kara ķirurģijā.

PUTINS IR IEŠĀVIS SEV ABĀS KĀJĀS!

DDD: *Nesen runāju ar ievainotu ukraiņu karavīru, kurš šobrīd ārstējas Rīgā, viņš sacīja, ka šī ir liela problēma – kā ārstēt ievainotos? Šautie ievainojumi ļoti atšķiras no tiem, pie kuriem ir pieraduši parasti ārsti. Šobrīd dažus ievainotos transportē pat uz Izraēlu, kur ir labi kara ķirurgi.*

Gatis Priede: Protams, Izraēlā ķirurgiem ir īpaša prakse. Diemžēl Ukrainā tagad ir ļoti daudz ķirurģijas brāķu. Tas nav tādēļ, ka tur ārsti būtu muļķi vai neprašas, bet viņi ir spiesti taisīt pa kādām septiņām operācijām dienā. Un tā nav pat piefrentes līnija, bet pa visu Ukrainu. Ir milzīgs daudzums ievainoto. Turklāt patiesie apjomi saskaņā ar Ukrainas propagandu tiek slēpti. Un šajā gadījumā es pat to atbalstu, jo ir ļoti labi apmaksāta Maskavas propaganda pret Ukrainu, tāpēc ukraiņiem kaut kas ir jāliek pretī.

DDD: *Viens no frontē pabijušajiem ukraiņu karavīriem pastāstīja arī to, ka ļoti daudzi ukraiņi vēlas brīvprātīgi iet karot, lai aizstāvētu Ukrainu. Pie rekrutēšanas centriem stāv garas jo garas rindas, bet armijā paņem reto. Oficiālais iemesls atraidījumam esot nespēja visus apbruņot. Tomēr, kā zināms, Ukrainā ir attīstīta kara rūpniecība. Jūsprāt, vai nespēja apbruņot savu tautu varētu būt patiesais iemesls, lai ierobežotu brīvprātīgo skaitu, kas varētu atbrīvot Donecku un citus faktiski okupētos apgabalus?*

G.P.: Nē, patiesais iemesls ir cits.

DDD: *Šis karavīrs izteica domas, ka jaunā Ukrai-*

nas valdība baidās no tautas apbruņošanas, jo jūtas apdraudēta.

G.P.: Valsts vara baidās, jo karotāji var pagriezties arī pret to. Viens no pirmajiem Latvijā ārstējis Artjoms Čaikovskis, kura tēvs bija dienējis Ukrainas armijā, bet deviņdesmito gadu beigās aizgājis no tās, jo redzējais, ka tur ir “bardaks”. Tikai tagad tur veidojas ne vien Ukrainas valsts, bet arī nācija. Lai cik tas nebūtu divaini, tagad ukraiņu pusē ir nostājušies un arī karo liels daudzums cilvēku, kuri sevi identificē kā krievus. Un šie Ukrainas krievi cīnās pret Krieviju. Tas ir arī Čaikovsku ģimenes gadījums – arī viņi ir krievi. Tātad Putins ir iešāvis sev ne tikai kājā, bet abās kājās!

NEESAM IZDZĪTI CAURI PAT LUSTRĀCIJAI

DDD: *Un kā ir ar Latviju – nenovērstās okupācijas un kolonizācijas sekas pavisam reāli apdraud mūsu valsts drošību un tautas pastāvēšanu. Dekolonizācija nav veikta, kaut arī tā būtu laba gan Latvijai, gan arī nebūtu slikta Krievijai, kur ir nepieciešami cilvēki.*

Gatis Priede: Krievijai tā nebūtu slikta. Bet dekolonizācija ir milzīgs eksperiments, kura laikā man būtu bail dzīvot.

DDD: *Taču man ir nepatīkami dzīvot tagad – tā saucamās integrācijas laikā, jo šeit tiek lolota un aprūpēta Krievijas piektā kolonna. Turklāt mēs par to maksājam ar savas tautas nacionālo degradēšanu, ar savas tautas bojāeju.*

G.P.: Manuprāt, mums vajadzētu sākt ar trešo “D” – ar deboļševizāciju.

Bijušajās Padomju Savienības republikās un Austrumeiropas valstīs, kuras bija zem “soclēģera” varas, nav notikusi deboļševizācija. Uzskatu, ka tā saucamos čekas maisus vajadzēja uzreiz vērt vaļā un skatīties, kas tajos iekšā. Austrumvācija STASI ar-

hīvus atvēra gandrīz momentāni. Un ļoti pareizi darīja.

Ir zināms vēstures fakts, kā vāciešiem tika ārstēts nacisms. 1945. gadā sabiedrotie vāca ap koncentrācijas nometnēm dzīvojošos cilvēkus un veda uz tām, kurās vēl liķi esot mētājušies... Cilvēki ārā nāca novēmušies, noraudājušies un... izārstēti. Bet šeit, Latvijā, ir bijis bail cilvēku masu izdzīt cauri elementārai lustrācijai.

DDD: *Tāpēc, ka tie, kas ir vainīgi sevi nevēlas atklāt, jo viņi ir augstos amatos, ar plašiem privatizētiem īpašumiem vai slavas saulītes apspīdēti darboņi. Latvijā nav notikusi reāla varas nomaiņa, tikai pārkrāsošanās. Starp citu, līdzīgi kā Ukrainā.*

G.P.: Noteikti arī šādām uzskatām ir pamats. Daudzas lietas jau pašā sākumā vajadzēja radikāli izravēt. Bet šis ir palicis pie mums gruzdēt, un blakus ir mazs onkulis lielā amatā, kurš stāsta, ka PSRS sabrukšana bija kļūda un geopolitiska katastrofa... Nu, kas tad pie mums var būt?!

Manuprāt, ja būtu notikusi deboļševizācija, ja šīs lietas būtu radikāli skauostas ārā, mēs atrastos

daudz labākā situācijā, un jautājums par pārējiem diviem “D” paceltos daudz vieglākā veidā.

DDD: *Viss ir jādara kompleksi. Tautai ir jābūt gatavai veikt gan deokupāciju un dekolonizāciju, gan cīnīties par deboļševizāciju. Vai piekritat, ka notikumi Ukrainā brīdina arī mūs – mums ir jāraugās, kas notiek šeit, Latvijā?*

G.P.: Jā, viennozīmīgi! Nelaime, ka cilvēki domā, ka Ukrainas notikumi uz mums neattiecas. Kāds dzīvo ilūzijā, ka mūs sargā NATO līguma piektais pants. Bet es nevēlos, lai tas tiktu pārbaudīts dzīvē!

Tomēr vienaldzība nav tikai pie mums, arī Ukrainā ir pietiekami liela tautas daļa, kas vēl joprojām iet uz darbu, bļautās, ka kaut kas ekonomikā nav kārtībā... Ievainotie ukraiņi, kas šeit ārstējas, stāsta, ka dažviet tas jau aiziet līdz riebumam: piemēram, Kijevā ir cilvēki, kas brīnās, ka viņu valstī notiek karadarbība – kaut kas ar ekonomiku neesot kārtībā...

Lūk, cilvēku vienaldzība pret savu valsti, ierakšanās personīgajā ikdienas dzīvē patiešām biedē.

Intervēja Līga Muzikante

“DDD” – tā ir labākā dāvana Ziemassvētkos gan sev, gan citiem!

Abonējiet 2015. gadā:

- visās Latvijas pasta nodaļās (Preses izdevuma indekss: 1164)
- internetā: www.abone.pasts.lv vai www.abone.lv
- pa tālr.: 67008001; 27008001
- “DDD” redakcijā (tālr.: 67140680; e-pasts: ddd@fronte.lv)

Abonēšanas maksa (eiro):

12 mēnešiem	16,40
11 mēnešiem	15,15
10 mēnešiem	13,80
9 mēnešiem	12,45
8 mēnešiem	11,10
7 mēnešiem	9,75
6 mēnešiem	8,40
5 mēnešiem	7,10
4 mēnešiem	5,70
3 mēnešiem	4,30
2 mēnešiem	2,90
1 mēnesim	1,45

Par abonēšanas iespējām ārzemēs lūdzam interesēties “DDD” redakcijā!

**1 eksemplāra cena kioskos
2015. gadā: 0,75 eiro.**

Laikraksts “DDD” iznāk divas reizes mēnesī – piektdienās.

Jūs latviešos uzturat ticību, ka reiz mēs spēsim atbrīvoties no okupācijas sekām.
Priecīgus Ziemassvētkus un
izturību Jaunajā gadā!

Ansis Šnore

*Sijā zeltu Tu, saulīte,
Ar visiem sietiņiem,
Lai priecīgi Ziemassvētki,
Lai bagāts Jaunais gads.*

Lai Jums Dieva svētīti Ziemassvētki un lai Dievs pasargā Jūs un mīlo Latviju 2015. gadā no krievu lielgabalu dārdiem!

Visu labu Jums vēlot,
Zigrida Rudzīte
Kaijciemā

KLŪSIM PAR LABI APMĀCĪTIEM KAROTĀJIEM!

Turpinājums no 2. lpp.

Aivars Garda: Bija tāds Mūks, it kā filozofs. Bet kas viņš par filozofu – atgremotājs! Ko dara šie filozofi, tāda kā Maija Kūle? Viņi vēro procesus, kas šeit notiek, un atstāta tos, mēģinot izskaidrot – mēģina izskaidrot Latvijas vietu Eiropas Savienībā u.tml. Kaut kādas mulķības, kas vispār nav filozofa uzdevums.

DDD: Kā ir ārstiem, zinātniekiem? Nav noslēpums, ka parādās aizvien jaunas slimības, kuras ārsti nesaprot, kā ārstēt, nezina to cēloņus un ir nonākuši strupceļā.

A.G.: Es personiski nepazīstu nevienu ārstu, kurš padziļināti studētu Dzīvo Ētiku un liktu lietā šīs zināšanas. Ir dzirdēts, ka Pēteris Kļava kaut ko zina. Taču diemžēl varu tikai teikt: kaut ko zina...

DDD: Var jau būt, ka ir labāk, lai tomēr kaut ko zina, nekā neko – mūsu apstākļos ir labi pat tas...

A.G.: Jā, piekritu – mūsu apstākļos pat tas ir labi.

Diemžēl tie, kuriem ļoti vajadzētu darbā parādīt īstas zināšanas, ļoti nenopietni pret tām izturas un paši ir iedomīgi uz sevi. Cik esmu pieredzējis, parasti neko viņi nejēdz.

Zinu divus zinātniekus, akademiķus: Akimovu un Šipovu no Krievijas. Viņi paši man sacīja, ka Dzīvā Ētika un “Slepenā Doktrīna” viņiem ir kā Pāvestam Bībele. Esmu vēl dzirdējis, ka kaut cik par Dzīvo Ētiku interesējas Andris Buiķis. Viņš ir mūsu akademiķis un arī ciena Akimovu un Šipovu. Tomēr diemžēl arī diezgan nenopietni – pa virsu.

Turklāt ar taisnīguma izjūtu gan Kļavam, gan Buiķim ir pavisam švaki. Latviešu tautu pret okupantiem viņiem acīmredzot ir bail aizstāvēt. Mēs par to esam jau pārliecinājušies. Nu, cilvēciņi ir tādi, kādi ir. Dzīvās Ētikas Mācības Autors par tādiem saka – milti vidū ir netīri, bet pankūkas jāizcep no tiem. Tātad, kādi ir, ar tādiem jādzīvo. Gandrīz paldies jāteic, ka viņi kaut ko zina – uz nezinišu fona viņi ir gudrinieki.

Diemžēl par šīm tēmām, kuras mēs aizsākām, trūkst cilvēku, ar ko runāt. Valstsvīru un sievu līmenī nav neviena cilvēka, kurš saprastu Dzīvo Ētiku un “Slepeno Doktrīnu”. Turklāt ne tikai Latvijā – arī Lietuvā, Igaunijā, ASV. Domājāt, Baraks Obama par to ir kaut ko dzirdējis? Varbūt kāds viņam kaut ko ir teicis, bet viņš pa ausu galam palaidis. Bet tādu lielu valstu kā ASV, Krievija, Vācija, Anglija, Francija zinātniski pētnieciskiem institūtiem vajadzētu pētīt šīs lietas.

Dzīvās Ētikas Mācībā sniegto zināšanu nepieņemšana draud ar lielām

kataklizmām. Tās Autors Dzīvajā Ētikā stāsta, kā viņi aizsargā planētu. Pieņemsim, planētai draud milzīgs sprādziens – tāds, kas visu saārdīs, bet tas nav paredzēts Valdoņa plānā; plānā ir paredzēts planētu izglābt. Un tad Augstākie Spēki – mūsu planētas gariegie Vadītāji – šo sprādzienu sadala mazākos sprādzienos. Ja atceramies, cunami, kas vēlās pār Japānu, – tas jau bija pietiekoši liels sprādziens, bet daudzās vietās parādījās vēl sīki sprādzieni, citur pat neko neredzējām un nesapratām. Tāpat Anglijā (Olimpiādes gadā) bija tādi plūdi, ka pastāvēja jautājums, vai vispār notiks Olimpiskās spēles. Astrologs Globa pat paredzēja, ka tās diez vai notiks Anglijā. Bet notika. Tagad ir ļoti saspringts laiks, par to būtu jādomā visiem, bet...

DDD: ...bet nedomā.

MUMS IR SPĒCĪGI IDEOLOĢISKIE IEROČI

DDD: Jūsprāt, vai notikumi Ukrainā nepadara latviešus aktīvākus?

Aivars Garda: Domāju, ka latvieši kļūst aktīvāki, spītējot tam, ka pastāv oficiālā propaganda – Valsts prezidents, Ministru prezidents, Saeimas priekšsēdētāja vaimanā: vai, vai, vai, ka tikai šeit kaut kas tāds nenotiek, varbūt integrēt viņus aktīvāk u.tml. Taču tieši valsts vadītājiem ar veselīgu prātu vajadzētu domāt, ka ir jāstiprina Zemessardze – katram jāiekdod ierocis un jāatļauj turēt to mājās. Tomēr kaut kas pozitīvs sāk parādīties arī šajā jomā.

Krievija ar Krimas pievienošanu izdarīja sev ļoti lielu “lāča pakalpojumu”. Uzskatu, ka par to viņi tagad arī ļoti dārgi maksā – gan ar sankcijām, gan arī ar citu tautu neuzticēšanos. Tagad krieviem neuzticas pat Baltkrievija un Kazahstāna. Tas ir vienreizēji!

“Mūsu tautai šajā etapā ir jāparāda sevi kā tautai, kas grib būt ar savu valsti, ar savu pašcieņu – kas gatava savu valsti aizstāvēt. Pašlaik no saviem tautiešiem to neredzam, izņemot mūsu avīzes lasītājus un atsevišķas kopienas.”

Čečenu līderis Movladi Udugovs atzīst, ka līdz Putinam pat Staļina laikā neatlāvās tādu lielskrieļu šovinismu valsts līmeni, kā to tagad sludina Putins. Tas ir drausmīgi graujošs spēks, kas parasti iet uz āru. Taču tas var graut arī iekšienē. Vācieši, piemēram, kad viņi piedzīvoja nacismu – to pašu šovinismu, sākumā izkāva židus Vācijā, tad to darīja, kur pagadās, sāka iekarot sev teritorijas.

Atceros atbalsi, kad pievienoja Krimu, – Putins kā varonis! Un tāda grorifikācija par mazu zemes plekšiti! Katrīna Lielā kādreiz pievienoja ne tikai Krimu, bet, protams, lielākas teritorijas, taču nelielējās, kā tagad Putins lielās ar Krimas pievienošanu. Ja Krievijai bija doma, ka Krīma ir viņu teritorija, un patiešām sanācis, ka kļūdas dēļ jeb Hruščova mulķības dēļ (bet drīzāk jau apgādes dēļ – tagad jau arī Krievija nevar pa sauszemi apgādāt Krimu, bet Ukraina neapgādā Krimu, un Krimai ir slikti), tad, manuprāt, vajadzēja toreiz Putinam ar Janukoviču apsēsties pie galda un sarunāt – sak, atdod Krimu un aizmirsti par tiem 12 miljardiem vai cik tur, noslēdzam līgumu. Un tas būtu tik vienkārši – abi būtu apmierināti, jo viss būtu vismaz kārtīgi izdarīts. Bet tagad ir iznācis, ka Krievija 1994. gadā parakstīja ar Ameriku, Ukrainu, šķiet, arī ar Angliju, līgumu, kurā garantē Ukrainas teritoriālo neaizskaramību, bet Ukraina atsakās no atomieročiem. Šobrīd Putins mierīgi visam uzspļauj un ieiet Ukrainas teritorijā...

DDD: Vai Krievija šobrīd ir tik spēcīga, lai latvieši trīcētu bailēs?

AG.: Movladi Udugovs intervijā stāstīja par karu Čečenijā – viņš teica, ka Krievijas propaganda sludināja, ka krievu karaspēkam pretī stājušies ļoti labi apmācīti čečenu karavīri... Ja viņi būtu zinājuši, ka šie “labi apmācītie karavīri” ieroci rokās tur pirmo reizi mūžā! Lūk, ko nozīmē aizstāvēt savu dzimto zemi!

Tāpēc, ja katram latvietim būtu automāts vai kāds cits ierocis mājās, tad tāda krievu “zaļā cilvēciņa” ienākšana saņemtu atbilstošu prettriecību. Un Krievija šausminātos par “labi apmācītajiem latviešu karotājiem”. Movladi Udugovs arī teica, ka krieviem nemaz nav tik daudz karavīru resursu.

Uz jūsu tiešo jautājumu atbildu – latviešiem nav jātrīc bailēs. Latviešiem ir spēcīgi ideoloģiskie ieroči – laikraksts “DDD”, “Radio Merkurs” u.c. Daudzi stāsta, ka nav nekad neko dzirdējuši par laikrakstu “DDD”. Slikti, ka nav dzirdējuši. Tas ir akmens “DDD” lasītāju darziņā. Kāpēc nestāsta tālāk par mūsu avīzi, kāpēc kādāvanu svētkos neuzdāvina “DDD” abonementu gadam vai pusgadam?

DDD: Līdzīgu jautājumu un ierosinājumu mēs saņemām arī no lasītāja Jāņa. Viņš sacīja, ka katram kaimiņos taču dzīvo kāds, kuram būtu jāatgādina tas, par ko raksta avīzē “DDD”. Tādēļ Jānis lūdz aicināt “DDD” lasītājus abonēt mūsu laikrakstu ne vien sev, bet arī kādam kaimiņam, paziņam, bibliotēkai... Lai šīs domas aug plašumā un dziļumā!

Intervēja
Līga Muzikante

Latvija ir gluži kā greizo spoguļu karaļvalsts

Saruna ar latviešu nacionālistu **Edgaru Bindemani**

Turpinājums no iepriekšējā numura

Edgars Bindemanis: Kādreiz Zatlers iesāka it kā labu tendenci – kā Valsts prezidents viņš runās tika latviešu valodā. Viņš laikā tā arī darīja, bet *bumbulzeķe*, kā jūs avīzē “DDD” nosaucāt Dombrovski, gan iztapīgi runāja krieviski, ja žurnālists tā viņu uzrunāja. Tagadējais prezidents jau ir tāpat iztapīgs. Smieklīgi. Bruņoto spēku komandieris Graube runā latviski, bet aizsardzības ministrs Vējonis uz krievu korespondentu jautājumiem atbild krieviski. Vēl viens citāts no Grūtupa: “Tāpēc sāksim masveida kampaņu *Runā latviski*. Tiem ministriem, kas krievvalodīgos medijos atļaujas runāt krievu valodā, nav vietas ne valdībā, ne citos vadošos amatos.” Tas vienkārši ir labi pateikts.

DDD: Problēma ir tā, ka šie latvieši ne tikai runā, bet arī domā nelatviski. Viņi neaizstāv latviešu tautas intereses. Ja viņi pat nevar ar žurnālistu runāt latviski, tad kā no tādiem var gaidīt, lai viņi iestātos par deokupāciju un dekolonizāciju?!

“Uz katra stūra ir kāda cūcība pret latviešiem, bet mūsējie tik atvēl miljonus “integrācijai”. Vai tad visu šo piekto kolonnu integrēs?”

E.B.: Mani pārsteidza jaunā izglītības ministre Seile. Viņa kaut kādā krievu kanālā intervijā runāja krieviski. Gvelžam te par kaut kādām bilingvālām skolām un tamlīdzīgiem dabas brīnumiem, bet Krievijā nekur nav latviešu skolas. Ja gribi mācīties savā valodā, maksā pats privāti – vakaros vai svētdienās. Un tas tā ir visur. Bet pie mums izdod valsts līdzekļus, lai apmācītu krievus.

DDD: Bija pētījums, kas atklāja, ka bilingvālās skolās skolotāji nezina latviešu valodu tādā līmenī, lai varētu to iemācīt bērniem.

E.B.: Par to ir jāprasa ministrei, vai tas skolotājs ir nomainīts, vai skolā ir ieviesta kārtība? Bija jau kāds skolotājs uzstājies: “Es nemīlu Latviju!”... Uz katra stūra ir kāda cūcība pret latviešiem, bet mūsējie tik atvēl miljonus “integrācijai”. Vai tad visu šo piekto kolonnu integrēs? Visiem ir ērti, integrācijas birojs strādā, saņem karaliskas algas. Tas ir vienkārši kaut kas briesmīgs!

Kad bija protests pret lauksaimnieku interešu

ignorēšanu Briselē, teica – rikosim akciju, aizdedzot ugunskurus. Kas no tā iznāca? Nu, kas tie par ugunskuriem! Kas tas par protestu?! Protests ir – aizdedzināt ceļmalā vairākus strēķus lielu ugunsroku, kas ir pamanāmi, lai redz visa Latvija, lai redz pasaule. Šeit sakrauj asfaltētā laukumā malciņu un aizdedzina tādu ugunsroku, kāds kādreiz (krievu laikā) bija pionieriem – tas viss ir tāda ākstība. Runā un lielās, bet visa darišana ir pilnīgi debila. Kā pašiem nav kauns par to?!

DDD: Un protests ir nevis dziedāšana, bet “pa muti došana”. Ja tu brauc uz Briseli, tad nevis padziedāt, bet darīt.

E.B.: Kad piketēja krievu interešu aizstāvji (Pliņers, Buzajevs, Čilevičs, Ždanoka u.c.) par divvalodību skolās, mūsējie ar visu Drošības policiju klusitīnām stāvēja malīnā. Tas ir apbrīnojami. Bet 16. martā dzenā latviešus. Taču tos lamātājus, tos klaigātājus vajag dabūt projām. 2013. gada 16. martā dzirdēju no krieviem: “Vaši dva sutjeņora i madam sigeli v siņem avtobuse, a žid Koren dokladival, čto on opjaķ... (necenzējams vārds) latišeī.” Televīzijā vienu reizi

pirmais. Tas ir pilnīgs absurds!

DDD: Šogad 16. marts jau bija labāks. Bet jau-tājums – kāpēc latviešiem

nekādas aizliegtas lietas, bet prasām vienīgi to, kas mums pienākas, atgādīnām, ka pie mums Latvijā ir nepadarīti darbi.

“Gvelžam te par kaut kādām bilingvālām skolām un tamlīdzīgiem dabas brīnumiem, bet Krievijā nekur nav latviešu skolas.”

vispār savā zemē ir tā jācinās par tiesībām ar godu pildīt Deklarāciju par Latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā?

E.B.: Mums jāpieprasa – vai nu ievērojiet mūsu prasības, vai vācieties prom! Nav ko prezidentam Bērziņam gaidīt otro termiņu, ja viņš jau tagad ar grūtībām nolasīja Turkmēnistānas prezidenta vārdu no lapiņas, sajaucot to ar Turcijas prezidentu. Tas taču ir apkaunojums. Saviem kaimiņiem viņš ir labs cilvēks, palīdz sagādāt malku u.tml. – tas viss ir labi, bet tas nav tas pats, kas būt Valsts prezidentam.

AR PASTKARTĒM PRET NODEVĪBU

DDD: Jācer, ka mūsu lasītājiem būs dzirdīgas ausis jūsu aicinājumam sūtīt atklātnes. Varbūt tas kaut kādā veidā izvērtīsies par masveida pasākumu un radīs rezonansi sabiedrībā.

Edgars Bindemanis: Cerēsim. Sūtīsim atklātņu kopijas arī uz kādām redakcijām, ko publicēt, lai zinātu, ka kaut kas tāds notiek. Mēs jau nedarām

Nobeigumā vēlos norādīt vēl kādu citātu no jau iepriekš citētās Andra Vilka grāmatas “Grūtupa fenomens”: “Vajag nācijai pateikt, mīlie draugi, jūs varat normāli justies un normāli dzīvot tikai šajā teritorijā, savā zemē – mēs varam to un to, mēs ražosim to un to, un pasaule priecāsies. Mīlie draugi, neskraidiet apkārt pa pasauli kā pēdējie salašņas un kalpi – būvēsim Latviju! Mēs neesam ne banku vadītāji, ne kinozvaigznes, mēs esam kārtīga, strādīga nācija, kas turklāt prot karot. Un necerēsim ne uz ko vairāk, tad arī labi dzīvosim. Ja cilvēks saceras, ka viņš būs nezina kas, bet nekļūst par kaut ko īpašu, viņam ir lieli pārdzīvojumi. Taču, ja viņš labi apzinās, ko var, un to arī sasniedz, un arī valsts viņam palīdz, cilvēks dzīvo mierīgi un laimīgi.”

Celsim savu Latviju! Aicinu ikvienu būt aktīvam, sūtīt Saeimas deputātiem, ministriem, citām valsts amatpersonām atklātnes ar atgādinājumu rūpēties par latviešu tautas interesēm!

DDD: Paldies par sarunu!

Intervēja Liene Apine

UZZIŅAI!

Lai atvieglotu mūsu lasītājus, lūk, dažas adreses, uz kurām, atsaucoties Edgara Bindemaņa aicinājumam, varat ik pa laikam nosūtīt kādu uzmundrinošu pastkarti:

Valsts prezidents Andris Bērziņš
Rātslaukums 7, Rīga, LV-1900

Ministru prezidente Laimdota Straujuma
Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV – 1520

Latvijas Republikas Saeima (uz šo adresi var sūtīt pastkartes ikvienam deputātam, norādot viņa vārdu)
Jēkaba ielā 11, Rīga, LV-1811

ORDEŅA DOME JEB DRAUGU BŪŠANA?

Izlasot jūsu avīzē (Nr.22(324)) Elitas Veidmanes teikto: “Ja es būtu vīrietis, gribētu iestāties Zemessardzē,” – arī mani sen jau jundī sašutums par sistēmu, kas valda Ordeņa domē. Nu jau esam nonākuši tik tālu, ka ordeņi tiek pasniegti, sākot no apkopējas līdz alus brūža direktoram. Līdz šim domāju, ka tie paredzēti cilvēkiem par viņu īpašajiem ieguldījumiem Latvijas labā, kuri tos pelnījuši, cīnoties par Latvijas brīvību, neatkarību, par sasniegumiem un mūža ieguldījumu savas Dzimtenes labā u.tml. Bet tagad izskatās, ka šeit dominē “draugu būšana”.

Nu, labi – bijušais Ministru prezidents kā nekā bija valsts vadītājs, bet “skaistākajam, seksīgākajam vīrietim” Ģirtam Ķesteram kungam – II šķiras augstāko apbalvojumu – par ko?! Par kādiem nopelniem? Par kādu varoņdarbu jeb ieguldījumu Dzimtenes labā? Nu, galīgs sviests! Par banālāko, rupjo, jaunās paaudzes

VĒL PAR ZEMESSARDZI

Šodien, kad Ukrainas okupācijas dēļ ir spriedze ar piekto kolonnu un draudi no Krievijas, nesaprotama ir valdības nostāja Zemessardzes rīcībā. Savā laikā pats biju Zemessardzes rindās. Bijām liels atspaidis gan aizsardzībai, gan sabiedriskās kārtības uzturēšanai savā rajonā, gan palīdzības sniegšanā dabas katastrofās (plūdos, meža ugunsgrēkos u.c.). Ar savu komandieri Valēriju Morozu rīkojām regulārus reidus savā rajonā, aizturējām likumpārkāpējus, sadarbojāmies ar policiju, piedalījāmies regulārās mācībās un pilnveidojām savu prasmi dzimtenes aizsardzībai.

Par saviem līdzekļiem ikviens zemessargs iegādājās ieroci – vai tā bija pistole, karabīne vai cits ekipējums. Par saviem līdzekļiem pirkām municiju mācībām, kā arī paš aizsardzībai. Gadu gaitā Zemessardze sāka degradēties. Zemessardzes rindās pa-

“Nu jau esam nonākuši tik tālu, ka ordeņi tiek pasniegti, sākot no apkopējas līdz alus brūža direktoram.”

demoralizētāko “rietumu šedevra” pakalpojumā tēlu “Ugunsgrēkā”... Gan bērni, gan jaunatne skatās to ūdens gabalu atplestām mutēm.

Tik daudz spožu, talantīgu aktieru, kuri sen jau aizgājuši mūžībā, nav pietiekami novērtēti – nemaz nerunājot par brīvības cīnītājiem.

Gribētos pajautāt, kā tiek vērtēti šie potenciālie Triju Zvaigžņu ordeņa saņēmēji? Kā tiek izvērtētas ordeņa pakāpes un goda zīmes šo cilvēku apbalvošanai? Droši vien pēc draugu būšanas un degumiem. Vai tiešām Ordeņa domē ir nekompetenti komisijas locekļi, kuri tikai balso par “kāda galvenā” sastādītu sarakstu, vai arī tikai paraksta sēdes protokolu? Kam pasniedz augstākās un kam zemākās ordeņa pakāpes un goda zīmes?

2003. gada 20. oktobrī Valsts prezidente V.V.-F. pasniegta manam brālim Bruno Javoišam “Goda zīmi” Nr. 378 par okupācijas laikā pastrādāto varoņdarbu – 1963. gada 5. decembrī uzvilktu sarkanbaltarkano karogu Rīgas centrā, radiotornī, par ko tika spīdzināts, sakropļots, morāli pazemots “stūra mājā”, pēc tam notiesāts un izsūtīts uz 8 gadiem stingrā režīma lēģerī Sibīrijā.

Vai adekvāti ir šie apbalvojumi – “Goda zīme” Bruno Javoišam par 8 gadiem stingrā režīmā par varoņdarbu Dzimtenes labā un II pakāpes Triju Zvaigžņu ordenis Ģ. Ķesterim par banalitāti seriālos??? Te pat zirgam jāsmējas!

rādījās piektās kolonnas kandidāti. Tad aizliedza iet kārtībasargātāju reidos, visbeidzot tikām atbrīvoti. Visus ieročus vajadzēja nodot vai izliet, vai arī padarīt tos par relikviju, izurbjot stobrus – bez kompensācijas. Tāpēc ļoti daudz zemessargu – isti savas Dzimtenes patrioti (arī es) – aizgāja no Zemessardzes. Šodien, kad jebkuram zemessargam mājās vajadzētu būt šaujamierociem, to nav.

Varu iedomāties šodienas situāciju, kad sāktu gaudot sirēnas un zemessargiem kailām rokām vajadzētu staties pretī “zaļajiem cilvēciņiem” vai “piektajai kolonnai”, vai vēl ļaunāk – iebrucējiem no Austrumiem.

Tagad jau sāk diskutēt, ka Jaunsardzei vajadzīgi ieroči. No viena grāvja otrā. Kāds absurds!

Šodien aktuāli, neatliekami vajadzētu ieviest Latvijā militāro mācību visās skolās, zēniem no 10. klases. Par ļaunu nebūtu arī 6 mēnešu “sborus” studentiem (kā krievu laikos) vai atjaunot elementāro civilo aizsardzību un, nemaz nepārspīlējot, noformēt kopēju Baltijas reģiona (Latvijas, Igaunijas, Lietuvas) ātrās reaģēšanas vienību, un nepaļauties aklī tikai uz NATO. Paskatoties uz šodienas jaunatni (vīriešu kārtas pārstāvjiem), pārņem šausmas – kāds glēvums, trulums, droši vien pat nesaprot, kā noturēt ieroci rokā, nemaz nerunājot par Dzimtenes aizstāvēšanu.

Ar dziļu cieņu,
Ego
(Bruno brālis)

*Griež saulgrieži lēni pasaules laiku šķēlēs,
Jūra elpo rāma.
Klusē ļaudis visās pasaules mēlēs,
un esība ir teju vai pamanāma.*

*Ne tuvāk, ne tālāk par sevi
mēs kaududien noteikti tiksim
Sakūst vienā tas viss, kas būs un kas bijis
Laiks tomēr mūs tik skaisti ir piemānījis.*

*Griež saulgrieži, un jūra elpo tik rāma.
Krīt zvaigzne, debess nenosargāta.
Visas pasaules nebūšanas, šķiet,
ir tikai izdomātas...*

/Maija Kalniņa/

Mierpilnu, gaišām domām un jaukiem
notikumiem bagātu 2015. gadu!
Jūsu "Latgales druka"

Sirsniņi sveicu Kristus piedzimšanas svētkos!
Gods Dievam augstībā, miers virs Zemes
un cilvēkiem labs prāts.
Laimīgu Jauno 2015. gadu! Vēlu Dieva svētību,
spēku, izturību cīņā par patiesi Brīvu,
Neatkarīgu 1918. gada 18. novembra Latviju!
G. Bērziņa

Tas, ka Latvijā gandrīz visi prot lasīt, vēl
nenozīmē, ka tiek lasīta patiesības informācija.
Deviņdesmit procenti Latvija mediju (prese, TV,
radio) nav patiesības sludinātāji. Patiesību var
atrast tikai "DDD". Tāpēc lai Jaunais gads atnes
daudz, daudz jaunu "DDD" lasītāju!

Gaišus svētkus "DDD" kolektīvam un LNF!

Ar cieņu,
Jūlijs Trops

**LNF bankas konts
ziedojumiem
laikrakstam "DDD"**

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)
Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);
konts: LV40HABA0551034053378

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2014
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;
Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378
Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**
Redaktore vietniece: **LIENE APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**
tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**
E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: SIA "Latgales druka",
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

PAR BALSOŠANAS BRĪVĪBU!

Latvijas suverēnā vara pieder tautai. Mēs esam tiesīgi lemt, ierosināt, kā arī atcelt likumus. Līdz šim nepieciešamo 10 000 parakstu sliekšnis jebkura likuma iniciatīvas uzsākšanai no 2015. gada 1. janvāra tiks pacelts uz 155 144, kā arī likumprojektu ierosinātājiem pašiem jāsedz izdevumi ~0,5milj. EUR apmērā.

Tā ir nepārvarama barjera, tāpēc aicinām Jūs nekavējoties parakstīties par ierobežojošo likuma grozījumu atcelšanu!

Bez Jūsu paraksta no 1. janvāra visa tauta zaudēs iespēju apturēt sabiedrībai nelabvēlīgus likumus, piemēram, par nodokļu palielināšanu, cenu un tarifu celšanu, GMO ierobežojumiem, bēgļu ievešanu, zemes un mežu zaudēšanu, tradicionālas ģimenes vērtību vājināšanu u.tml.

KO DARĪT?

Dodieties pie tuvākā notāra vai uz bāriņtiesu*, ņemot līdzi 2,84 EUR (notāra valsts nodeva) un pasi vai eID.

Parakstīties par tautas nobalsošanas likuma grozījumu atcelšanu**. Parakstu veidlapas atrodas pie notāra. Ja nevarat atrast notāru vai rodas problēmas parakstīties, zvaniet mums uz tālr. **20732777**. Parakstu veidlapu var lejuplādēt un izdrukāt šeit (<http://goo.gl/dJeA5V>), ņemot līdzi to pie notāra.

Paziņojiet mums, ka parakstījāties, lai varam pārraudzīt parakstu savākšanu*** (e-pasts: briviba@atvertaparvaldiba.lv vai SMS uz tālr. 20732888, minot parakstīšanās datumu,

Jūsu uzvārdu, novadu un notāru), ja parakstu lapu atstāsiet pie notāra; vai

nogādāji to mums Skolas ielā 11-604, Rīgā (viesnīcā "Laine"). Mēs apkoposim visus parakstus un iesniegsim CVK.

Tā ir Tava brīvība, aizsardzība un Tava nākotne!

PAPILDUS INFORMĀCIJA

Iniciatīva: www.balsosanasbriviba.lv

Biedrība: www.atvertaparvaldiba.lv

So iniciatīvu ir uzsākusi "Atvērtās pārvaldības partnerība Latvijā" (APPL) ar vēl 17 citu biedrību līdzdalību. Iniciatīva nav saistīta ar politiskajām partijām vai priekšvēlēšanu aģitāciju, kā arī biedrība negūst no tā nekādu pašlabumu.

Saskaņā ar LR Satversmi Latvija ir demokrātiska republika, un valsts suverēnā vara pieder tautai. Valdība nolēmusi tautai atņemt varu: saskaņā ar LR Saeimas 2012. gada 8. novembrī pieņemtajiem grozījumiem likumā "Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu" ar 2015. gada 1. janvāri tiks nesamērīgi ierobežotas pilsoņu iespējas ierosināt un arī apturēt likumus Saeimā. Tā ir varas izolācija no tautas.

Šie likuma grozījumi noteic, ka jebkura likumprojekta ierosināšanai Saeimā tā iniciatoriem un atbalstītājiem par saviem līdzekļiem ir jāsavāc 155 144 notariāli apliecinātu parakstu līdz šim nepieciešamo 10 000 vietā. 2014. gadā šis sliekšnis jau ir pacelts līdz 30 000.

Grozījumi ir pieņemti, neskatoties uz Valsts prezidenta iebildumiem par likuma grozījumu neatbilstību Satversmei un vēlētāju reālajām iespējām savākt šādu parakstu daudzumu. Tāpēc šie likuma grozījumi ir jāatceļ! Š.g. 6. augustā Centrālā vēlēšanu komisija apstiprināja parakstu vākšanu. Kamēr ir iespēja, ir jāsavāc 30 000 parakstu, lai rosinātu Saeimu atcelt netaisnīgos grozījumus. Ja Saeima atteikties to darīt, tad tiks ierosināts tautas referendums. Parakstīšanās turpināsies arī nākamgad līdz 2015. gada augustam. Tomēr steigt parakstīties noderīgi tagad. Tautas tiesību ierobežojumi stājas spēkā 1. janvārī.

Turklāt ir pārkāpts konvencijās noteiktais, ka politiskās tiesības katram pilsonim ir īstenojamas brīvi un bez maksas. Aicinām saglabāt maksājuma dokumentus, jo pēc parakstu savākša-

nas meklēsim iespējas jūsu izdoto naudu no valsts atgūt.

Lūdzam demokrātiskas Latvijas nākotnes vārdā parakstīties, palīdzēt ar atbalstu un aicināt parakstīties arī jūsu līdzcilvēkus! Saziņai lūdzam zvanīt mums uz tālr. 20732777 vai rakstīt briviba@atvertaparvaldiba.lv.

Lūdzu, izdariet to, kas šobrīd ir katra spēkos!

Pateicamies par atbalstu,

Biedrība "Atvērtās pārvaldības partnerība Latvijā" Iniciatīvas koordinators

*Notāru saraksts pa reģioniem: www.notary.lv/lv/notary/map/. Ja novadā nav notāra, tad var parakstīties bāriņtiesā, kas veic notariālās darbības: www.bti.gov.lv/lat/barintiesas/barintiesu_adreses/

** "Likums par 2012. gada 8. novembra likuma "Grozījumi likumā "Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu"" atcelšanu"

***Jūsu vārds tiks izmantots tikai, lai pārbaudītu, ka paraksti nav pazuduši. Pēc tam šie dati tiks dzēsti.

LIELISKAS GRĀMATAS

Mirkli pirms Ziemassvētkiem un gadu mījas apgāds "Vieda" ir laidis klajā divas ļoti noderīgas, brīnišķīgas grāmatas.

Natālija Osmiņina

"SEJAS ATDZIMŠANA jeb parasts brīnums. Jaunības atjaunošanas teorija un prakse"

Grāmatas autore Natālija Osmiņina ir bioinžiniere un vairāk nekā divdesmit gadus pēta cilvēka novecošanās iemeslus, meklējot veidus to aizkavēt. Viņai tas ir izdevies, un viņa labprāt dalās ar savām zināšanām.

Grāmatā "Sejas atdzimšana jeb parasts brīnums. Jaunības atjaunošanas teorija un prakse" autore lasītājus ved aizraujošā ceļojumā uz sejas pasauli, kas atrodas zem ādas. Paverot ādas seguma kosmētisko priekškaru, Natālija Osmiņina ved pa Ceļu, kas ļauj apzināt patiesos sejas deformācijas un novecošanās iemeslus.

Natālija Osmiņina atklāj, ka jūsu sejas un ķermeņa estētika vistiešākā veidā ir atkarīga ne no ādas, bet no cilvēka kaulu un muskuļu sistēmas balansu un veselības.

MioEstētikas metode, kas izklāstīta šajā grāmatā, ir loģiska un saprotama, jo tās pamatā ir Parasts Brīnums – lielais mūsu organisma brīnums, tā spējas reģenerēties un pašatjaunoties. Tādēļ MioEstētikas paņēmieni, kuru pamatā ir šo likumu zināšanas, sniedz fantastisku atjaunināšanās efektu – sejas vaibstos atgriežas jaunība un skaistums, kakls kļūst tvirts, āda – vesela.

Kad jūs sapratīsiet, kā ir veidota šī sistēma, jūs spēsiet apgūt sejas Atdzimšanas paņēmienus. Būsim vienmēr jauni!

Oļegs Lamikins

"SLIŅĶU SKOLA jeb atveseļošanās vingrojumi "Žim Lam" iekšējiem orgāniem"

Oļegs Lamikins par savu grāmatu "Slīņķu skola jeb atveseļošanās vingrojumi "Žim Lam" iekšējiem orgāniem" saka – šī grāmata pat mironi piecels kājās, ne tikai jūs!

Oļegs Lamikins ir ārsts – neirologs, kas specializējas refleksoterapijā, manualogijā, dietoloģijā. Viņš ir cilvēka atveseļošanās un pašattīstības sistēmas "Žim Lam" autors, Starptautiskās "Žim Lam" akadēmijas prezidents, apbalvots ar zelta medaļu "Par nopelniem dabas medicīnā", labākais dziednieks Krievijā dabas medicīnas jomā.

Viņa sistēmas "Žim Lam" pamatā ir senā Austrumu dziednieku metodika, kas Centrālāzijā pazīstama kā "Slīņķu skola" un sekmīgi palīdz visdažādākā vecuma cilvēkiem atbrīvoties no slimībām.

- Iekšējiem orgāniem paredzēti vienkārši vingrojumi, kas aizstāj dārgās zāles kuņģa un zarna trakta dziedināšanai
- Dabas metodes visvairāk izplatīto slimību ārstēšanai
- Vingrojumi visa ķermeņa (no matiem līdz mugurkaulam) atveseļošanai

Grāmata nav garlaicīgs traktējums par to, kā kļūt veselam. Gluži pretēji – Oļega Lamikina aizraujoši uzrakstītos ieteikumus, kā parūpēties par savu veselību, papildina paša autora zīmētās ilustrācijas.

Oļega Lamikina grāmata "Slīņķu skola" būs lieliska dāvana ikvienam!